

اثرات زیرکشنده‌گی فنازاكوئین بر پارامترهای جدول زندگی کنه تارتن دولکه‌ای، *Tetranychus urticae* (Koch) (Acari: Tetranychidae)

مولود غلامزاده چیتگر^۱ و محمد قدمایری^{۲*}

۱ و ۲ به ترتیب دانشجوی دکتری و استادیار گروه گیاه‌پزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه گیلان

چکیده

اثرات کشنده‌گی و زیرکشنده‌گی فنازاكوئین روی پارامترهای جدول زندگی *Tetranychus urticae* Koch در شرایط آزمایشگاهی بررسی شد. نتایج نشان داد که LC_{50} و LC_{30} فنازاكوئین روی کنه تارتن دولکه‌ای بعد از ۴۸ ساعت در معرض قرار گرفتن به ترتیب ۱۰۱ و ۶۰/۲ پی بی ام است. در بررسی اثرات زیرکشنده‌گی بعد از ۴۸ ساعت در معرض قرار گرفتن با غلظت LC_{30} ، زنده‌مانی، تولید نتاج و طول عمر ماده‌های زنده مانده از تیمار تعیین شد. نتایج نشان داد که فنازاكوئین روی تولید نتاج افراد بالغ کاهش معنی‌داری ایجاد می‌کند. ارزیابی جدول زندگی نشان داد که نرخ ذاتی افزایش جمعیت (r_m)، نرخ خالص تولید مثل (R_0)، نرخ افزایش متناهی (λ)، میانگین طول یک نسل (T) در ماده‌های تیمار شده در مقایسه با شاهد کاهش معنی‌داری داشت. در حالی که زمان دو برابر شدن جمعیت (DT) افزایش معنی‌داری نشان نداد. نتایج این مطالعه می‌تواند به عنوان نقطه شروعی در تحقیقات بعدی جهت بهبود مدیریت جمعیت‌های *T. urticae* در نظر گرفته شود.

واژه‌های کلیدی: اثرات زیرکشنده‌گی، فنازاكوئین، *Tetranychus urticae*، پارامترهای جدول زندگی

* مسئول مکاتبه

کشنده آن‌ها است (Robertson and Worner 1990; Robertson and Preisler, 1992; Stark and Banks 2003). تاکنون گزارش‌هایی در مورد اثرات کنه‌کش‌ها روی کنه‌های تارتن بر مبنای روش‌های دموگرافیک منتشر شده است (Boykin and Campbell, 1982; Ahmadi 1983; Jones and Parrella 1984; Ibrahim and Knowles 1986; Sekulic 1997, Marcic, 2003, 2005, 2007; Marcic *et al.*, 2010 زمینه اثرات زیرکشنندگی فنازاكوئین روی کنه تارتن دولکه‌ای وجود ندارد. فنازاكوئین مهارکننده انتقال الکترون است و به عنوان ترکیبی با دز مصرفی کم و تأثیر بلند مدت روی مراحل فعال و تخم کنه‌ها استفاده می‌شود (Tomlin, 2000). اربابی و همکاران (Arbabi *et al.*, ۲۰۰۳) تأثیر کنه‌کش فنازاكوئین را روی کنه قرمز اروپایی *Panonychus ulmi* در مقایسه با دو کنه‌کش پروپارگایت^۱ و بنزوکسی‌میت^۲ مورد بررسی قرار دادند و بیان کردند که فنازاكوئین در مقایسه با دو کنه‌کش دیگر خاصیت ضربه‌ای و دوام پایدارتر داشته به طوری که با میانگین تلفات ۱۰۰ درصد نسبت به دو کنه‌کش دیگر کنترل کاملی ایجاد کرده است. در این بررسی اثر کشنندگی و زیرکشنندگی کنه‌کش فنازاكوئین (پراید ۲۰٪ SC) روی پارامترهای زیستی جدول زندگی باروری کنه تارتن دولکه‌ای *T. urticae* مورد ارزیابی قرار گرفت. سعیدی و اربابی (Saeidi and Arbabi, 2007) در مطالعه‌ای با ارزیابی درصد تلفات کنه دولکه‌ای کارایی دوازده کنه‌کش/حشره‌کش را مورد بررسی فرار دادند و بیان کردند که از این میان کنه‌کش فنازاكوئین به همراه کنه‌کش‌های اتوکسازول^۳، هگزی تیازوکس^۴، برومومپروپیلات^۵ و کلوفنتزین^۶ موثرترین تیمارها در کنترل کنه‌های تارتن بودند.

مقدمه

کنه تارتن دو لکه‌ای *Tetranychus urticae* از آفات مهم و اقتصادی بسیاری از محصولات کشاورزی در ایران و Singh *et al.*, 2002; Saeidi and Arbabi, 2007). این آفت با داشتن دوره زندگی کوتاه، توانایی زاد و ولد بالا، تشکیل نسل‌های متعدد و تغذیه از سبزیجات گیاه می‌تواند باعث توقف رشد گیاه و کاهش کمی و کیفی محصول شود (Saeidi and Arbabi, 2007). کنه‌های Tetranychidae مهمترین بوده و دارای دامنه میزانی وسیعی هستند، به طوری که بیش از ۹۶۰ میزان گیاهی برای آن‌ها گزارش شده است (Bolland *et al.*, 1998). کنترل کنه تارتن دولکه‌ای توسط آفتکش‌های شیمیایی بسیار رایج است، اما استفاده از کنه‌کش‌های مؤثرتر که باعث کاهش دز مصرفی و هزینه‌های اقتصادی و نیز جلوگیری از پدیده مقاومت در جمعیت‌ها شده و بتواند با ایجاد تلفات بیشتر کارایی لازم را در مدیریت کنترل کنه‌های گیاهی داشته باشد، ضروری به نظر می‌رسد. اثر آفتکش‌ها روی حشرات در شرایط آزمایشگاهی و بر اساس LD₅₀ و LC₅₀ تخمین زده می‌شود. اما این روش در برآورد اثر سموم روی حشرات فقط به اثر کشنندگی و داده‌های حاصل از مرگ و میر می‌پردازد، بنابراین مطالعات سمشناسی دموگرافیک یا آزمایش‌های ارزیابی اثر سموم روی جدول زندگی حشرات که اطلاعات دقیق‌تری را فراهم می‌کند، قابل توصیه است. در این گونه مطالعات، اثرات آفتکش‌ها روی یک گروه همگن زنده مانده از تأثیر یک آفتکش بررسی می‌شود و بقاء، زاد و ولد و مرگ و میر این گروه تا پایان عمر مورد مطالعه قرار می‌گیرد. همچنین در این روش مقیاسی از نرخ رشد جمعیت نیز فراهم می‌شود. استفاده از نرخ ذاتی افزایش جمعیت (r_m) به عنوان یک پارامتر زیست‌سنگی در بررسی‌های سمشناسی مورد توصیه بوده است (Boykin and Campbell, 1982). بنابراین در پیش‌بینی اثر آفتکش روی حشره، آزمایش‌های جدول زندگی قابل اعتمادتر از برآورد دز

^۱-Propargite

^۲- Benzoximate

^۳- Etoxazole

^۴- Hexythiazox

^۵- Bromopropylate

^۶-Clofentezine

به روش غوطه‌وری (Leaf-Dip Bioassay) به مدت ۴۵ ثانیه تیمار شدند. پس از خشک شدن قطرات سم روی برگ در دمای اتاق، هر کدام از دیسک‌های برگی درون ظروف پتری جداگانه (به قطر ۷سانسی‌متر) قرار داده شدند.

جهت تأمین رطوبت لازم هر دیسک درون ظرف پتری روی پنبه مرطوب قرار گرفت. سپس روی هر دیسک ۱۰ عدد کنه بالغ همسن (۲۴–۰ ساعته) به طور کاملاً تصادفی انتخاب و رهاسازی شد. جهت جلوگیری از فرار کته‌ها، توسط پنبه مانع ۲–۳ میلیمتری دور تا دور لبه برگ ایجاد شد. بعد از ۴۸ ساعت تعداد تلفات شمارش شد. کنه‌هایی که با تحریک قلم مو قادر به حرکت به اندازه بیشتر از طول بدن خود نبودند تلف شده در نظر گرفته شدند. آزمایش در ۴ تکرار انجام شد و داده‌های حاصل با استفاده از برنامه پولو پی سی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. بر این اساس غلظت LC_{30} کنه‌کش فنازاكوئین انتخاب و در آزمایش نهایی استفاده شد.

ارزیابی اثر فنازاكوئین روی پارامترهای جدول زندگی باروری

جهت برآورد پارامترهای جدول زندگی، افراد ماده زنده مانده از تیمار با غلظت LC_{30} ، برای تشکیل جدول زندگی باروری مورد استفاده قرار گرفتند. بدین ترتیب تعداد ۱۵ فرد مورد استفاده قرار گرفت. در ابتدا دیسک‌های برگی به روشی که قبل از شرح داده شد آماده و روی پنبه مرطوب درون ظروف پتری قرار داده شدند. بعد از ایجاد مانع پنبه‌ای اطراف لبه هر دیسک، هر فرد به طور جداگانه به ظرف پتری منتقل شد. روزانه تعداد تخم‌های قرار داده شده توسط هر فرد شمارش می‌شد. این کار تا پایان عمر افراد ادامه داشت. بدین ترتیب داده‌های مربوط به میزان تخمریزی و طول عمر هر فرد ماده به دست آمد. با استفاده از X (فاصله سنی به روز)، I_x (نسبت ماده‌های زنده مانده تا شروع سن x)، تعداد نتاج ماده تولید شده به ازای هر حشره ماده (m_x) و بقا میان دوره (L_x)، نرخ ذاتی افزایش جمعیت با حل معادله Euler بدست آمد:

مواد و روش‌ها:

جمع آوری کنه تارتون دولکه‌ای
برگ‌های آلوده به کنه تارتون دولکه‌ای روی بوته‌های رز *Rosa hybrid*، واقع در شهرستان رشت جمع آوری و به آزمایشگاه منتقل شدند. کنه‌ها با استفاده از منابع موجود (Zhang, 1963) و با استفاده از روش مولکولی (تعیین توالی سیتوکروم اکسیداز I) شناسایی شدند.

پروژه گیاه میزبان

انبوه‌سازی جمعیت کنه تارتون دولکه‌ای و نیز کلیه آزمایش‌ها با استفاده از گیاه لویا چشم بلبلی *Vigna angularis* (Willd) انجام گرفت.

همسن سازی جمعیت کنه تارتون دولکه‌ای

جهت آماده‌سازی جمعیت همسن برای شروع آزمایش‌ها، ابتدا برگ‌چه‌های سه برگی از گیاه‌چه‌های لویا چشم‌بلبلی جدا شدند. سپس روی هر کدام از برگ‌چه‌ها تعداد ۲۰ عدد کنه بالغ ماده رهاسازی شد. جهت حفظ شادابی، برگ‌چه‌ها درون شیشه پنی سیلین پراز آب قرار داده و سپس به انکوباتور با دمای 25 ± 1 درجه سانتی‌گراد و رطوبت نسبی 70 ± 10 درصد و دوره نوری $14:10$ (تاریکی : روشنایی) منتقل شدند. بعد از ۲۴ ساعت کنه‌های رهاسازی شده روی برگ‌ها برداشته و برگ‌چه‌های حاوی تخم دوباره به انکوباتور منتقل شدند. برگ‌چه‌ها تا زمان مشاهده افراد بالغ نوظهور روزانه بازدید می‌شدند.

آزمایش‌های زیست سنجی

در شروع برای تعیین محدوده ذرهای مؤثر کنه کش فنازاكوئین روی کنه تارتون دولکه‌ای آزمایش‌های زیست سنجی مقدماتی انجام شد. ذرهایی که بین ۹۰ تا ۱۰ درصد تلفات در جمعیت ایجاد می‌کردند، مشخص و در آزمون نهایی مورد استفاده قرار گرفتند.

بدین ترتیب که در ابتدا از گیاه لویا چشم بلبلی، تک برگی جدا و از هر کدام دیسک‌های برگی $3/5$ سانتی‌متری تهییه شد. سپس هر کدام از دیسک‌ها در محلول‌های آماده شده از غلظت‌های مختلف کنه کش و برای شاهد آب مقطر

دولکهای را با استفاده از برج پاشش ۳۵/۸ میلی گرم بر لیتر گزارش کردند.

اثر فنازاكوئین روی تولید نتاج ماده‌های بالغ میانگین تولید نتاج در کنه‌های تیمار شده با فنازاكوئین $۱۳۰/۲\pm ۹/۲۱$ تعداد تخم در مقایسه با شاهد $۶۲/۴\pm ۱۰/۲۵$ بود. مقایسه میانگین‌ها اختلاف معنی‌داری بین تیمار و شاهد در سطح ۵ درصد نشان داد ($P=0.0002$, $df=14$). کاهش چشمگیر تولید نتاج در کنه‌های تیمار شده نشان دهنده اثر سوء این آفتکش روی جمعیت این کنه است. باروری حساس ترین شاخص زیست شناختی است که تحت تأثیر آفتکش‌ها قرار می‌گیرد. مطالعات زیادی حاکی از آن است که بیشتر آفتکش‌ها باروری را کاهش می‌دهند. به ندرت توانایی افزایش باروری در بعضی آفتکش‌ها دیده می‌شود Nauen and Konanz, (Croft, 1990). ناون و کونانز (2005) دریافتند که تولید نتاج در ماده‌های کنه تارتان در ۴۸ ساعت بعد از تیمار مستقیم با اسپیرومیسifen^۴ در محدوده دزهای ۰/۰۶۴ تا ۰/۰۶۴ میلی گرم بر لیتر کاهش شدیدی می‌یابد. در پایین ترین غلظت آفتکش تعداد تخم‌های قرار داده شده کاهش می‌یابد و در بالاترین غلظت تقریباً هیچ نتاجی تولید نمی‌شود. مارسیک (Marcic, 2010) گزارش کرد که در ۲۴ ساعت اول بعد از تیمار با دزهای ۱۸۰، ۱۸ و ۱/۸ میلی گرم بر لیتر از آفتکش اسپیرومیسifen هیچ تخم توسط کنه تارتان دولکه‌ای تولید نشد. اما ۴۸ ساعت بعد از تیمار افراد ماده شروع به تخم‌گذاری کردند و تعداد کل تخم تولید شده در مقایسه با شاهد کاهش معنی‌داری داشت. وضعیت مشابهی در مورد اثر آفتکش اسپیرومیکلوفن^۵ (Marcic, 2007; Van Pottelberge et al., 2009) کلوفتزین (Marcic, 2003) و فلوفنتزین^۶ (Marcic 2002, 2003) روی تخم‌ریزی کنه دولکه‌ای گزارش شده است.

$$\sum e^{-rx} l_x m_x = l$$

سپس بر اساس روابط مندرج در زیر پارامترهای جدول زیستی باروری با استفاده از نرم‌افزار چی^۱ (۲۰۰۹) محاسبه شد:

$\lambda = e^{rm} = N_{t+1}/N_t$	نرخ متناهی افزایش جمعیت
$DT = \ln(2)/r_m$	زمان دو برابر شدن جمعیت
$T = (\ln R_0)/r_m$	میانگین طول هر نسل
$R_0 = \sum l_x m_x$	نرخ خالص تولیدمثل

خطای استاندارد برای پارامترهای مزبور با استفاده از روش جک نایف^۲ محاسبه شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SAS و مقایسه میانگین‌ها بر اساس آزمون t-استیودنت^۳ انجام شد.

نتایج و بحث

زیست‌سنجه فنازاكوئین روی ماده‌های بالغ کنه تارتان دولکه‌ای

در این تحقیق اثرات کشنده‌گی فنازاكوئین روی کنه تارتان دولکه‌ای با استفاده از دیسک برگی مورد بررسی قرار گرفت و نتایج نشان داد که LC₅₀ و LC₃₀ فنازاكوئین روی کنه تارتان دولکه‌ای بعد از ۴۸ ساعت در معرض قرار گرفتن به ترتیب ۱۰۱ و ۶۰/۲ پیام است (جدول ۱). در مطالعه‌ای که توسط سو و همکاران (Suh et al., 2006) روی ۱۶ جمعیت از کنه تارتان دولکه‌ای با روش دیسک برگی انجام شد، برای جمعیت‌های جمع‌آوری شده از گلخانه محدوده LC₅₀ فن پیروکسیمیت (ترکیی از گروه فنازاكوئین) بین ۲۶/۱ تا ۴۲۰۴/۷ پیام بود. البته ۴۲۰۴/۷ پیام مربوط به استرین مقاوم است. کیم و همکاران (Kim et al., 2006) مقدار LC₅₀ برای فنازاكوئین روی کنه تارتان

⁴-Spiromesifen

⁵-Spirodiclofen

⁶-Flufenzine

¹- Chi

²- Jack knife estimate

³- t- student

(1993). کنه کش فنازاكوئین از طریق کاهش در طول عمر و بقای حشرات کامل و کاهش در تخم ریزی (به دلیل کوتاه شدن طول عمر) روی r_m تأثیر گذاشته و باعث کاهش آن شده است. هر چه مقدار r_m کمتر باشد افزایش جمعیت شدیدر و دوره رشد و نمو طولانی تر خواهد بود. وقتی این پارامتر تغییر می کند عوامل وابسته به آن نیز چون نرخ متناهی افزایش جمعیت و زمان دو برابر شدن جمعیت تحت تأثیر قرار می گیرد (Heidari et al., 2005). بنابراین با توجه به اینکه r_m به عنوان بهترین ویژگی و معیار مقایسه اثر یک تیمار روی یک حشره به شمار می آید (Hoddle, 2006)، می توان نتیجه گرفت که LC₃₀ کنه کش فنازاكوئین دارای اثر سوء روی کنه دولکهای است.

نرخ خالص تولید مثل (R_0)

میانگین نرخ خالص تولید مثل در کنه های تیمار شده $10/3 \pm 10/4$ و در شاهد $9/2 \pm 13/0$ تعداد نتاج ماده به ازای هر فرد برآورد شد (جدول ۲). مقایسه میانگین ها اختلاف معنی داری بین تیمار و شاهد در سطح ۵ درصد نشان داد ($P=0/0002$ ، $df=1$). میزان تفاوت چشمگیر در نرخ خالص تولید مثل بین دو جمعیت شاهد و تیمار نشان دهنده تأثیر این آفت کش روی میزان تخم ریزی افراد است. بدین ترتیب که فنازاكوئین با کاهش در میزان تخم ریزی کنه تارتن دولکهای باعث کاهش مقدار این پارامتر شده است.

طول یک نسل (T)

میانگین طول یک نسل در کنه های تیمار شده $17/6 \pm 0/4$ روز و در شاهد $19 \pm 0/2$ روز به دست آمد (جدول ۲). مقایسه میانگین ها اختلاف معنی داری بین تیمار و شاهد در سطح ۵ درصد نشان داد ($P=0/0025$ ، $df=1$).

زمان دو برابر شدن یک جمعیت (DT)

میانگین زمان دو برابر شدن جمعیت در کنه های تیمار شده $3 \pm 0/078$ و در شاهد $2/74 \pm 0/022$ روز بود (جدول ۲). مقایسه میانگین ها اختلاف معنی داری بین تیمار و شاهد در سطح ۵ درصد نشان داد ($P=0/0049$ ، $df=1$). میانگین

همچنین در بررسی تأثیر ترکیبات گیاهی روی کنه تارتن دولکهای، روغن آویشن^۱ (EL-Gengaihi et al., 1996)، اسطوخودوس^۲ (Refaat, 2002)، آزادیراکتین^۳ (Martinez, 2005) نیز نتیجه مشابهی را منجر شدند.

اثر فنازاكوئین روی طول عمر ماده های بالغ
میانگین طول عمر در کنه های تیمار شده با فنازاكوئین $22/93 \pm 1/3$ روز در مقایسه با شاهد $11/15 \pm 31/27$ روز بود. مقایسه میانگین ها اختلاف معنی داری بین تیمار و شاهد در سطح ۵ درصد نشان داد ($P=0/0001$ ، $df=1$). تغییر در طول عمر با اثر گذاشتن بر میزان تخم ریزی می تواند دینامیسم یک جمعیت را تحت تأثیر قرار دهد (Croft, 1990). تأثیر کنه کش فنازاكوئین در کوتاه شدن طول عمر کنه دولکهای می تواند یکی از دلایل کاهش یافتن میزان تخم ریزی آن در مقایسه با شاهد باشد. مارسیک (Marcic, 2003) گزارش کرد که کلوفترين باعث کاهش طول عمر کنه تارتن دولکهای شده است.

اثر فنازاكوئین روی پارامترهای جدول زندگی باروری
در این بررسی اثر کنه کش فنازاكوئین روی پارامترهای نرخ ذاتی افزایش جمعیت (r_m)، نرخ خالص تولید مثل (R_0)، طول یک نسل (T)، زمان مضاعف شدن یک جمعیت (DT) و نرخ متناهی افزایش جمعیت (λ) بررسی شد (جدول ۲).

نرخ ذاتی افزایش جمعیت (r_m)

میانگین نرخ ذاتی افزایش جمعیت در جمعیت های تحت تأثیر کنه کش فنازاكوئین $0/235 \pm 0/006$ و در شاهد $0/256 \pm 0/002$ تعداد ماده اضافه شده به جمعیت به ازای هر فرد در هر روز بود (جدول ۲). مقایسه میانگین ها اختلاف معنی داری بین تیمار و شاهد در سطح ۵ درصد نشان داد ($P=0/004$ ، $df=1$). نرخ ذاتی افزایش جمعیت در واقع نرخ رشد سرانه جمعیت بوده و نتیجه برهم کنش باروری Carey، ویژه سنی، طول عمر و نسبت جنسی است (Carey, 1990).

¹-Thyme oil

²-Lavandula officinalis

³-Azadirachtin

۱/۲۶ و در شاهد $0/001 \pm 1/29$ محسوبه شد (جدول ۲). مقایسه میانگین‌ها اختلاف معنی‌داری بین تیمار و شاهد در سطح ۵ درصد نشان داد ($P=0.0027$ و $df=14$). این پارامتر بیانگر میزان افزایش جمعیت پایدار هر روز نسبت به روز قبل است و نشان می‌دهد جمعیت حشره هر روز نسبت به روز قبل چه نسبتی افزایش خواهد یافت (Heidari *et al.*, 2005).

این پارامتر در کنه‌های تیمار شده نسبت به شاهد بالاتر بود. با توجه به اینکه DT به صورت زمان مورد نیاز برای اینکه یک جمعیت مشخص در تعداد دو برابر شود تعریف می‌شود (Carey, 1993)، می‌توان گفت که کنه‌کش فنازاکوئین با تأثیر روی افراد جمعیت کنه تارتن دو لکه‌ای باعث طولانی شدن در زمان افزایش مجدد جمعیت شده است.

نرخ متناهی افزایش جمعیت (λ)

میانگین نرخ متناهی افزایش جمعیت (چند برابر شدن جمعیت ماده در هر روز) در کنه‌های تیمار شده ± 0.01

جدول ۱- برآورد غلظت کشنده ۵۰ درصد، محدوده اطمینان ۹۵ درصد و پارامترهای خطوط دوز- پاسخ کنه دولکه‌ای به فنازاکوئین با استفاده از روش دیسک برگی

Table 1. Estimation of LC₅₀, their confidence limit and dose-response lines for fenazaquin on *Tetranychis urticae* using leaf dip method

n ^a	^b LC ₅₀ (95% confidence limit)	LC ₃₀ (95% confidence limit)	Slope \pm SE	χ^2 (df) ^c
330	101 (15.26-67.9)	60.2 (32.1-87)	2.3 \pm 0.24	5.1 (3)

^a: Number of tested mite

^b: LC50 values are expressed as ppm with their 95% confidence limit

^c: Values of χ^2 ($df=3$), lower than ($p \leq 0.005$) indicate a significant fit between the observed and expected regression lines

جدول ۲- پارامترهای جدول زندگی باروری *Tetranychus urticae* تحت تأثیر فنازاکوئین

Table 2. The effect of fenazaquin on life table parameters of *Tetranychus urticae*

Parameter	Treatment	Mean \pm SE
r_m (Intrinsic rate of natural increase)	Control	0.256 \pm 0.002a
	Fenazaquin	0.235 \pm 0.006b
λ (Finite rate of increase)	Control	1.29 \pm 0.001a
	Fenazaquin	1.26 \pm 0.01b
T(Mean generation time)	Control	19 \pm 0.2a
	Fenazaquin	17.6 \pm 0.4b
DT(Doubling time)	Control	2.73 \pm 0.02b
	Fenazaquin	3 \pm 0.07a
R_0 (Net reproductive rate)	Control	130.2 \pm 9.2a
	Fenazaquin	62.4 \pm 10.3b

Means with different letters are significantly different from each other by t-test ($p < 0.05$).

شاهد پیروی می‌کند اما میزان m_x به طور چشمگیری کاهش یافته است (شکل ۲). بیشترین مقدار m_x در شاهد در روز ۱۵ عمر کنه و در تیمار کنه‌کش در روز ۱۶ عمر کنه برآورد

رونده تولید نتاج ماده در شاهد نشان داد که میانگین نتاج ماده در چند روز اول زندگی افزایش داشته و با گذشت زمان همراه با نوساناتی کاهش پیدا کرده است (شکل ۱). روند تولید نتاج ماده در تیمار فنازاکوئین نیز از الگوی تقریباً مشابه

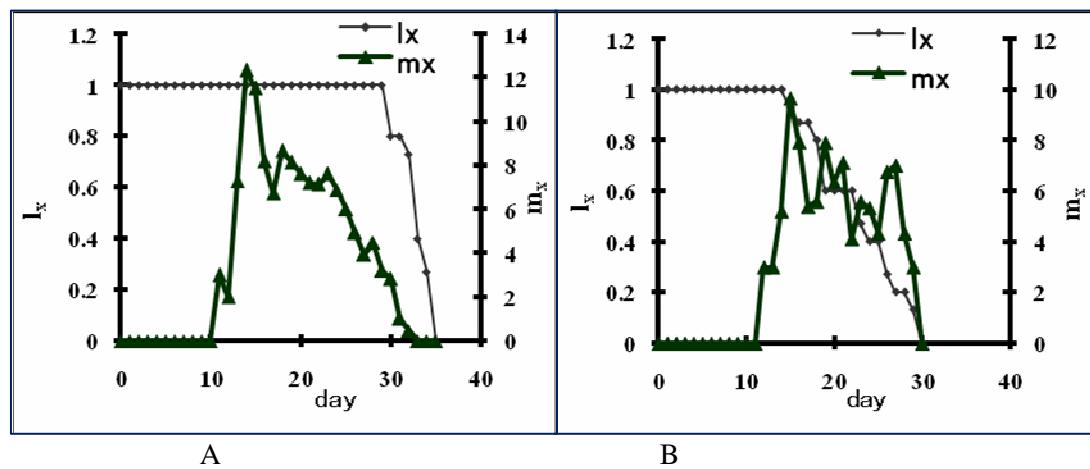
شکل ۱- روند تغییرات زندمانی (l_x) و زادآوری (m_x) در *Tetranychus urticae* تحت تأثیر فنازاكوئین. A شاهد و B تیمار

Fig. 1. Effect of fenazaquin on age specific survival rate (l_x) and age specific fecundity (m_x) of *Tetranychus urticae* Control (A) and treatment (B)

همچنین وی (۲۰۰۲) در بررسی اثر فلوفتزین^۳ روی کنه تارتان دو لکه‌ای نیز افزایش در این پارامتر را گزارش کرد. این اثر با عنوان هورمولیگوزین^۴ نامیده می‌شد که یک نوع تحریک در فیزیولوژی تولید مثلی تحت تأثیر دزهای زیرکشنده می‌باشد (Luckey 1968; Wrensch 1985). چنانکه بویکین و کمپل (Boykin and Campbell, 1982) نیز اظهار کردند که بعضی از سموم با تحریک توانایی تولید مثل در کنه تارتان دو لکه‌ای موجب افزایش نرخ ذاتی جمعیت و در نتیجه افزایش جمعیت خواهند شد، در حالی که بعضی دیگر درست بر عکس عمل می‌کنند. این محققین گزارش کردند که مانکوزب^۵، کارباریل^۶ و ترکیبی از این دو باعث افزایش r_m و هیدروکسید فنتین^۷، بنومیل^۸، بنومیل در ترکیب با مانکوزب و کارباریل باعث کاهش r_m در کنه تارتان دو لکه‌ای شده است.

³- Flufenazine

⁴-Hormoligosis

⁵-Mancozeb

⁶-Carbaryl

⁷-Fentin hydroxide

⁸-Benomyl

شده است. جونز و پارلا (Jones and Parrella , 1984) گزارش کردند که کنه کش اگرامیل^۱ موجب کاهش پارامترهای l_x , m_x , L_x , R_0 در کنه تارتان دو لکه‌ای شده است. مشابه نتیجه پژوهش حاضر، مارتینز (Martinez, 2005) در بررسی اثر آزادیراکتین روی پارامترهای جدول زندگی باروری *T. urticae* گزارش کرد که نرخ خالص تولید مثل (R_0), نرخ ذاتی افزایش جمعیت (r_m) و نرخ متناهی افزایش جمعیت (λ) در ماده‌های تیمارشده با آزادیراکتین کمتر از شاهد بود. مارسیک (Marcic, 2005, 2007) نیز در بررسی اثر زیرکشنده‌گی کنه کش‌های توبوفنپیراد^۲ و اسپیرودیکلوفن روی پارامترهای جدول زندگی کنه تارتان دو لکه‌ای به همین نتیجه دست یافت. همچنین مارسیک و همکاران (۲۰۱۰) به نتایج مشابهی در بررسی اثر کنه کش اسپیرومسیفن روی جدول زندگی کنه دو لکه‌ای دست یافتند. اما وی (۲۰۰۳) در بررسی اثر کنه کش کلوفنتزین روی جدول زندگی کنه دو لکه‌ای ضمن کاهش دو پارامتر R_0 و λ ، افزایش در نرخ r_m را گزارش کرد.

¹- Oxamyl

²-Tebufenpyrad

سپاسگزاری

این تحقیق با استفاده از امکانات پژوهشی دانشگاه گیلان انجام شده است. بدین‌وسیله از معاونت پژوهشی دانشگاه سپاسگزاری می‌شود.

canescens Michaux Lehm (Boraginaceae) پتروزیک (Pietrosiuk, 2003) اثر آلکالوئیدهای پیرولیزیدین^۱ استخراج شده از گیاه *Lithospermum* را روی کنه تارتان دو لکه‌ای مورد بررسی قرار داد. این محقق مشاهده کرد که نرخ ذاتی افزایش جمعیت در کنه‌های تیمار شده نسبت به شاهد کاهش یافت. این نتیجه به این معنی بود که جمعیت کنه تارتان دو لکه‌ای روی برگ‌های تیمار شده با این آلکالوئید رشد کنترلی دارد. هنگ گوهی و همکاران (Heng-Guo He, et al., 2011) نیز گزارش کردند که اورمکتین پارامترهای R_0 و r_m و λ را در افراد بالغ کنه قرمز مرکبات *Panonychus citri*، نسبت به شاهد کاهش و پارامتر DT را افزایش می‌دهد.

روش سمشناسی دموگرافیک بر پایه ارزیابی جدول زندگی اطلاعات فراتری از اثرات جانبی آفتکش‌ها روی آفات فراهم می‌آورد و این امکان را ایجاد می‌کند که ارزیابی این اثرات به درستی و با توجه به اثرات زیرکشنندگی آفتکش‌ها انجام شود. چرا که با محاسبه پارامترهای جمعیتی به ویژه r_m که در آن اثرات کشنندگی و زیرکشنندگی تلفیق شده است می‌توان به تخمین قطعی‌تر از اثرات کلی آفتکش‌ها روی آفات دست یافت (Heidari et al., 2005). مطالعات در این زمینه در تصمیم‌گیریهای مدیریت تلفیقی آفات امری ضروری به شمار می‌آید. با توجه به نتایج این تحقیق کنه‌کش فنازاكوئین با اثر خوبی که روی کاهش نرخ رشد جمعیت کنه تارتان دولکه‌ای ایجاد کرده است به عنوان ترکیبی مناسب می‌تواند در امر کنترل تلفیقی نقش موثری داشته باشد.

^۱-Pyrrolizidine alkaloids

منابع

- Arbab, M. Kamali, H. and Shahrokh, M. R.** 2003. Evaluating fenazaquin 20% SC new acaricide against *Panonychus ulmi* Koch in apple orchards of Chenaran of Mashad. **Pajouhesh and Sazandegi** 61: 51-56.
- Ahmadi, A.** 1983. Demographic toxicology as a method for studying the dicofol-two spotted spider mite (Acari: Tetranychidae) system. **Journal of Economic Entomology** 76: 239-242.
- Allan, J. D. and Daniel, R. E.** 1982. Life table evaluation of chronic exposure of *Eurytemora affinis* (Copepoda) to Kepone, **Marin Biology** 66: 179-184.
- Bolland, H. R., Gutierrez, J. and Flechtmann, C. H.** 1998; World catalogue of the spider mite family (Acari: Tetranychidae). Brill Publicaion, Leiden, 392 pp.
- Boykin, L. S. and Campbell, W. V.** 1982. Rate of population increase of the two spotted spider mite (Acari: Tetranychidae) on peanut leaves treated with pesticides. **Journal of Economic Entomology** 75: 966-971.
- Carey, J.** 1993. Applied demography for biologist with special emphasis on insects. Oxford University Press. New York. pp. 206.
- Chi, H.** 2009. CONSUME-MSChart: a computer program for the age-stage, two-sex life table analysis. <http://140.120.197.173/Ecology/>.
- Croft, B. A.** 1990. Arthropod biological control agent and pesticides. Jon Wiley and Sons. New York, U. S. A. pp. 723
- El Gengaihi, S. E. Amer, S. A. A. and Mohamed, S. M.** 1996. Biological activity of Thyme oil and Thymol against *Tetranychus urticae* Koch. **Anzeiger Fur Schadlingskunde** 69 (7): 157-159.
- Heidari, A., Moharrampour, S., Pourmirza, A. A. and Talebi, A. A.** 2005. Effects of buprofezin, pyriproxyfen and fenpopathrin on the reproduction parameters of *Trialeurodes vaporariorum* Westwood (Hom: Aleyrodidae). **Applied Entomology and Phytopathology** 71(2): 353-361.
- Hoddle, M. S.** 2006. Phenology, life tables and reproductive biology of *Trialeurodes perseae* (Hemiptera:Aleyrodidae) on California Avocados. **Annual Entomological Society of America** 99: 553-559.
- Ibrahim, Y.B. and Knowles, C. O.** 1986. Effects of formamidines on the population growth of *Tetranychus urticae* Koch. **Crop Protection** 5: 411-416.
- Jones, V.P. and Parrella, M.P.** 1984. The sublethal effects of selected insecticides on life-table parameters of *Panonychus citri* (Acari: Tetranychidae). **Canadian Entomologist** 116: 1033-1040.
- Kim, Y. J., Park, H. M., Cho, J. R. and Ahn, Y. J.** 2006. Multiple resistance and biochemical mechanism of pyridaben resistance in *Tetranychus urticae* (Acari: Tetranychidae). **Journal of Economic Entomology** 99: 954- 958.
- Luckey, T.D.** 1968. Insecticide hormoligosis. **Journal of Economic Entomology** 61: 7-12.
- Marcic, D.** 2002. Effect of flufenazine on population growth of *Tetranychus urticae* Koch (Acari: Tetranychidae). **Pesticidi** 17: 5-22 (in Serbian with an English summary).
- Marcic, D.** 2003. The effects of clofentezine on life-table parameters in two-spotted spider mite *Tetranychus urticae*. **Experimental and Applied Acarology** 30: 249-263
- Marcic, D.** 2005. Sublethal effects of tebufenpyrad on the eggs and immatures of two-spotted spider mite, *Tetranychus urticae*. **Experimental and Applied Acarology**. 36: 177-185.
- Marcic, D.** 2007. Sublethal effects of spirodiclofen on life history and life-table parameters of two-spotted spider mite (*Tetranychus urticae*). **Experimental and Applied Acarology** 42:121-129.
- Marcic, D., Ogurlic, I., Mutavdzic, S. and Peric, P.** 2010. The effects of spiromesifen on life history traits and population growth of two-spotted spider mite (Acari: Tetranychidae). **Experimental and Applied Acarology** 50:255-267.
- Martínez-Villar, E., Sáenz-De-Cabezón, F., Moreno-Grijalba, F., Marco, V. and Pérez-Moreno, I.** 2005. Effects of azadirachtin on the two-spotted spider mite, *Tetranychus urticae* (Acari: Tetranychidae). **Experimental and Applied Acarology** 35: 215- 232.
- Nauen, R. and Konanz, S.** 2005. Spiromesifen as a new chemical option for resistance management in whiteflies and spider mites. **Pflanzenschutz-Nachrichten Bayer** 58:485-502.

- Pietrosiuk, A., Furmanowa, M., Kropczynska, D., Kawka, B. and Wiedenfeld, H.** 2003. Life history parameters of the two-spotted spider mite (*Tetranychus urticae*) feeding on bean leaves treated pyrrolizidine alkaloids. **Journal of Applied Toxicology** 23: 187-190.
- Refaat, M., Momen, F. M., Amer, S. A. A.** 2002. Acaricidal activity of sweet basil and French lavender essential oils against two Species of mites of the family Tetranychidae (Acar: Tetranychidae). **Acta Phytopathologica et Entomologica Hungarica** 37: 287-298.
- Robertson, J. L. and Preisler, H. K.** 1992. Pesticide Bioassays with Arthropods. CRC Press, Boca Raton, FL.
- Robertson, J. L. and Worner, S. P.** 1990. Population toxicology: suggestion for laboratory bioassays to predict pesticide efficacy. **Journal of Economic Entomology** 83: 8–12.
- Saeidi, Z. and Arbabi, M.** 2007. Effectiveness of 12 pesticides against two infestation levels of bean fields by *Tetranychus urticae* Koch in Lordegan, Chaharmahal and Bakhtiari province. **Pajouhesh and Sazandegi** 76: 25-31.
- Sekulic, D.R.** 1997. Changes in the population growth parameters of *Tetranychus urticae* Koch (Acari: Tetranychidae) affected by hexythiazox. PhD thesis, Belgrade University (in Serbian with an English summary).
- Singh, J., Singh, R. N. and Rai, S. N.** 2002; Expanding pest status of phytophagous mites and integrated pest management. **IPM System in Agriculture** 7: 1-29.
- Stark, J. D. and Banks, J. E.** 2003. Population-level effects of pesticides and other toxicants on arthropods. **Annual Review of Entomology** 48: 505–519.
- Suh, E. S. Y., Koh, J. H., Lee, K. I. and Cho, K.** 2006. Evaluation of resistance pattern to fenpyroximate and pyridaben in *Tetranychus urticae* collected from greenhouse and apple orchards using lethal concentration slope relationship. **Experimental and Applied Acarology** 38: 151-165.
- Tomlin, C. D. S.** 2000. The pesticide manual. 12th edition, British Crop Protection Council, London, 1606 pp.
- Van Pottelberge, S., Khajehali, J., Van Leeuwen, T. and Tirry, L.** 2009. Effects of spirodiclofen on reproduction in a susceptible and resistant strain of *Tetranychus urticae* (Acari: Tetranychidae). **Experimental and Applied Acarology** 47: 301–309.
- Wrensch, D. L.** 1985. Reproductive parameters. In: Spider Mites; Their Biology, Natural Enemies and Control, W. Helle and M.W. Sabelis (eds), Vol. 1A, pp. 165–170. Elsevier, Amsterdam.
- Zhang, Z. Q.** 1963. Mites of Greenhouses: Identification, Biology and Control. CAB Publishing, Cambridge. pp. 244.

Sublethal effects of fenazaquin on life-table parameters of two-spotted spider mite, *Tetranychus urticae* (Koch) (Acari: Tetranychidae)

M. Gholamzadeh Chitgar¹ and M. Ghadamyari^{*2}

1 and 2, Department of Plant Protection, College of Agricultural Sciences, University of Guilan, e-mail:
ghadamyari@guilan.ac.ir

Abstract

Lethal and sublethal effects of fenazaquin were studied on life-table parameters of *Tetranychus urticae* Koch in laboratory condition. Results showed that LC₅₀ and LC₃₀ of fenazaquin on *T. urticae* were 101 and 60.2 ppm, respectively. In assessing sublethal effects, mortality, fecundity and longevity of the females that survived from the treatment were determined after a 48 h exposure to LC₃₀ concentration. Results showed that fenazaquin caused significant reductions in fecundity and longevity of the adults. Life table assays indicated that the intrinsic rate of increase (r_m), net reproductive rate (R_0), finite rate of increase (λ) and mean generation time (T) significantly reduced in the treated females compared with control, while doubling time (DT) significantly increased in the treated female. The results of this study might be seen as a starting point for further research in order to improve the management of *T. urticae* populations.

Key words: Sublethal effects, fenazaquin, *Tetranychus urticae*, Life table parameters

* Corresponding author